

రంగస్థలంపై హాత్య

రా జా

సుందర్ మరో గ్లాసుడు సారా వింశాడు గ్రీన్ రూములో తన డ్రసింగ్ టేబిల్ ముందర కూర్చుని.

ఆ గ్లాసు ఖాళీచేసి, గుడ్లెర్రజేసి, "అయితే సుభద్ర ఈ దగాకొడు ప్రకాశం అంటే ఏడి వస్తోంది గాదూ ? నేనంటే ఏమనుకుందో ! నేను చేదయ్యాను కావున ! మొగుణ్ణి ఆన్నాక ఎంత అయినా ఓర్పు వహించడానికి ఒక హద్దంటూ ఉంది, చూద్దాంగా ఏమవుతుందో!" అనుకున్నాడు.

ఇంకట్లోకే అతనికి సుభద్రమీద ప్రేమజ్ఞప్తికి వచ్చి, బిల్లమీద తలతనించి "సుభద్రా!" అని వెక్కిరిచి ఏడ్వడం ఆరంభించాడు.

సుందర్ యిప్పుడు మంచిపేరులో ఉన్నాడు. నాటకాల్లో అతను వరసగా అన్నిచోట్లకీ 'బుక్' అయిపోతున్నాడు. ఆంధ్ర పెద్దపేర్లో ఉన్నవాడు యిలా యింత చంటిపిల్లాడిలా ఏడుస్తున్నాడంటే అది చాలా సానుభూతి చూపించాల్సిన విషయం.

మొదట్లో సుందర్, సుభద్రా ఒకళ్ళనొకళ్లు చాలా ప్రేమించుకుని పెళ్ళిచేసుకున్నారు. వాళ్ళిద్దరికుండే అన్యోన్య దాంపత్యం ఈ ప్రకాశ్ మూలంగా పోయిందా ఏమిటి?—అనే ప్రశ్న కలుగుతుంది.

ప్రకాశ్ రంగంపీదకి కొత్తగా వచ్చినా మంచిపేరు వస్తోంది అతనికి. నటనలో కాక అందంలోకూడా సుందర్ ని మించిన చెయ్యూత

నిది. అతను మాట్లాడుతూంటే కేనెలొలికినట్టే గా ఉంటుంది యవ్వనంలో వెలుగుతున్న అలాంటి ప్రకాశ్ తో ప్రేమలో పడిందా సుభద్ర? ఏమో అయినా అది ఆసాధ్యం కాదు.

మొదట్లో ప్రకాశ్ తో సుభద్ర చమవుగా మాట్లాడుతున్నా సుందర్ ఆట్టే యింకా తీసుకోలేదు. కాని అతనిపేరు వైకొస్తున్నకొద్దీ తను ఏదో తక్కువగా చూడబడుతున్నట్టూ, ఆమె అతన్ని ప్రేమిస్తున్నట్టూ అనిపించింది అతనికి.

సుందర్ ఎన్నోసార్లు ఈ అనుమానంనించి తప్పించుకుందామని ప్రయత్నించాడు కాని అతని కళ్ళముందు చిరునవ్వులూ, కిలకిలలూ మెదుల్తూన్నాయి ఈ దృశ్యాన్ని ఆతడు మెదడులోంచి పారదోలుకుందామనుకుంటూంటాడు. కాని అతనికది అసంభవం అవుతోంది. దీనికాకచే ఉపాయం కనిస్తోందతనికి....హాత్య!

అవును, అది చాలా సులభం అతను మరో గ్లాసుడు సారాతాగి భయంకరంగా నవ్వాడు. ఆ నాటకం ఆఖరిరంగంలో తాను సుభద్రని ప్రేమిస్తూన్న ఆ ప్రకాశ్ ని తిట్టి చివరికి క్రోధం మండి పోతూంటే తుపాకీతో పేలుస్తాడు అప్పుడు అది గుండెల్లోకి దూసుకుని (నాటకంలో) ప్రకాశ్ చని పోతాడు. అప్పుడు ఆమె ప్రకాశ్ మీదపడి ఏడుస్తుంది. తాను క్షమాపణ కోరుకుంటాడు అదీ రంగం.

ను మైకంలో అనుకున్నాడు. "ఆ! రాత్రి కబ్బం పొగలు వచ్చేట్లాగ ఖాళీలో కాకుండా, నిజం తుపాకీలో గుళ్లపెట్టి వున్నాను. ఈ సాధి నాటకం కాదు. నిజం జరిగిందేమిటా, జీవితాలే నాటకాలు!"

ను తుపాకీ తీసి అందులో ఒకగుండు లోడ్ చేశాడు. వెంటనే దాన్ని భద్రంగా పాత్రలో దాచి బాగా మత్తెక్కి ఉండడం చేశాడు. తన గాఢంగా నిద్రపోయాడు.

కాలాపేసయ్యాక ప్రకాశ్ వచ్చి లేపితే తెలియదంతవరకే, ప్రకాశ్ చూస్తూనే ఒక్కసారిగా అసహ్యదృష్టితో చూసి, వెంటనే నవ్వు తెచ్చుని, "ఏం ప్రకాశ్, ఏమిటి సంగతి?" అని అడిగాడు.

"అబ్బే, మరేమీలేదు నాటకానికి అయిదువు తుంటే లేపాను. ఇకమీద తయారవండి, నేను కూడా మేకప్ కి వెళుతున్నాను" అన్నాడు ప్రకాశ్ లేస్తూ.

"వెళ్ల మంచిది" అని చెప్పి, అతను వెళ్ళగానే పక్కబిగించి, "పాపం! అఖిరోజు కావునూ నీ మేకప్ కి!" అనుకున్నాడు సుందర్ తనలో. అతనిగుండె ఆవేశంతో దడదడకొట్టకుంది.

అతనిలో మత్తు పూర్తిగా పోయింది. అతను దుస్తులు దరించి ద్రాసుకుని సొరుగులోంచి విస్త్రోతమైతే, తన జేబులో ఉండ్రంగా వేసుకుని, ప్లేజిమీడ్ కొచ్చాడు.

మొదటిరంగం లో అతను ఆవేశంగా నటించాడు;

అతనిప్పుడు నటించబోయేది: ఇది నిజంగా అతని జీవితంలో ఒక భాగమే. అతను ప్రకాశ్ ని యిప్పుడు హత్యచేస్తాడు, కాని ఈ రహస్యం అతనికి తప్ప ఇంకెవరికీ తెలియదు.

చివరిరంగం వచ్చింది. నాటకానికే ముఖ్యమైన రంగం యిది. అతని జీవితానికే యిదొక ముఖ్యమట్టం. అతను సుభద్రని తిట్టాడు. యాదార్థంగా భయపెట్టాడు. కాని ప్రకాశ్ విశ్వలంగా కోటుజేబులో చేతులు పెట్టకుని నిలుచున్నాడు. సుందర్ యొక్క అద్భుత నటనకి హాలంకా విశ్వబద్ధంగా ఉంది. అంతా ఆశ్చర్యంగా శ్రద్ధగా చూస్తున్నారు.

"ఇలా చూడు సుభద్రా! ఈ దగాకోరుని, ఈ రౌడీని నువ్వు ప్రేమించావు- ఏ భర్తయినా కొన్ని హద్దులవరకూ ఊరుకుంటాడు నువ్వు ఈ హద్దులు మీరిపోయావు. ఇదుగో! దీని ప్రతిఫలం!"

అని గర్జించి సుందర్ ప్రకాశ్ ని చింతనిప్పు ల్లాంటి కళ్ళతో చూస్తూ, తన కోటుజేబులోంచి రివాలవర్ తీసి ప్రకాశ్ ని గురిచూసి పేల్చాడు- విశ్వబద్ధాన్ని చీల్చుకుంటూ పొగలు రంగస్థలం విండా చిమ్మాయి. ప్రకాశ్ కప్పగా కూలబడి బడిపోయాడు

సుభద్ర విశ్చేష్టకతో చూస్తూవుంటే, సుందర్ గర్జింపరకని పారేసినట్లు ఆ తుపాకీని తెరలోకి పారేసి, సుభద్రకాళ్ళని చుట్టుకునే "ఇదే మన అఖిరి కలయిక, నా ఈర్ష్యకి నువ్వు తమింపవు, నాకు తెలుసు- నేను పోతున్నాను. కలవు" అంటో దుఃఖంతో గొంతుక పూడిపోయి, యిక మాట్లాడలేక, తేలిపోతూన్న కాళ్ళతో స్టేజీలో నటించి విస్మయించాడు-

వేటి దాటుతూనే ఆతను మూర్ఛపోయాడు-
నాటకం పూర్తి అయిపోయింది. సుందర్
యొక్క అద్భుతవనటనాచతుర్యానికి జనమంతా
మెచ్చుకుంటూ, ఆశ్చర్యపోతూ నిష్క్రమించారు,

సుందర్ కి తెలివచ్చేసరికి సుభద్ర ఆతనిజాట్టు
తనచేతుల్లోకి తీసుకుని ఆత్రంగా చూస్తోంది
ఆతనివంక, ఆమె ప్రక్కనే ఒక డాక్టరు
ఉన్నాడు.

సుందర్ రెండోవేపు తలతిప్పాడు. చితు
వవ్యుతో ప్రకాశ్ నిలుచుని వున్నాడు. ప్రకాశ్!
దెయ్యమైవచ్చాడా ఏమిటి:

సుందర్ వెలవెలబోతూ, "అఁ . అఁ.
నేను... నేను. " ఆనబోతుంటే డాక్టర్ ఆం
డుతుని, "మరేంలేదు. కాస్త ఆలసట మూలంగా
ఈవిధంగా మూర్ఛపోయారు. అంతకంటే మరేం
లేదు. కాస్త విక్రాంతి అవసరం." అనిచెప్పి,
మందిచ్చి వెళ్ళిపోయాడు.

సుభద్ర ఆతన్ని లిగా కూర్చోబెట్టి, "ఏం,
విమృశంగావుందా? " అంది(ప్రేమగా-

సుందర్ కి ద్యాపేలేదు. ఆతను ప్రకాశ్ ని
చూస్తూ, "ప్రకాశ్ ప్రకాశ్! మరి...నేనూ...
నేనూ " అంటూంటే ప్రకాశ్ అంగతుని,
"ఓ, చాలా ఆమోఘంగా నిర్వహించారు. ఈ
పాత్ర మీయంత సమర్థతతోయింకెవ్వరూ నటించ
లేదని ఊరంతా మారుమోగి పోతోంది. ఈవిషా
దంత నాటికకి కంటపీరు పెట్టలివారులేదు." అన్నాడు-

సుందర్ ఏదో ఆనబోయాడు వెంటనే
"మరేం భయంలేదు- వేనేం భూతాభి
ప్రొద్దున్నే బోజనాన్ని వెదుకూమీగదిలోకి
చూశాను. మీరు సారాతాగుతూ అంటూ:
టలు వినిపించాయి- మీరు ఏద్రపోగానే
గదిలోకి ప్రవేశించి, ఆతుపాకిలోగుండుతీ-
ములుమండు కూశాను." అనిచెప్పి, ఆ
జేబులోంచి ఒకతుపాకిగుండు తీసి చూ:

సుందర్ తెల్లబోయి నోరు తెరుచుకు
వుందిపోయాడు ఆతనిలో ఇప్పుడు ఈర్ష్య
కారవాంఛ: ఆవేశం లేవు.

ప్రకాశ్ వెంటనే, "మరోలా అనుకో
మీముందు నేనూ, సుభద్రా ఈనాటకం ఆ
డుతు ఉమించాలి, ఇదికేవలం మీనటనవి .
వనమర్థతతో నిర్వహించడానికి పన్నిన నా
తప్ప మరేంకాదు- యిలాగ మీరు ఆరవల్వ,
గుండుపెజాకారవి నేననుకుంటూనే వున్నా- ఆ,
కున్నట్లే ఆయింది. మీనటన ఆమోఘంగావుంది.
ఊరంతటా యిప్పుడు మీనటనా చతుర్యాన్ని
గూర్చి సంభాషణలే-

"మీకొకకుభవార్తచెప్పాలి- రెపునెనుసులీ ఏ
అనే ఆమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకుంటున్నాను.
మీరు తప్పక రావాలి." అంటూ శలవు తీసుకు
న్నాడు ప్రకాశ్.

సుందర్ పాలిపోయిన ముఖం క్రమంగా చిరు
నవ్వులోకి దిగింది,

